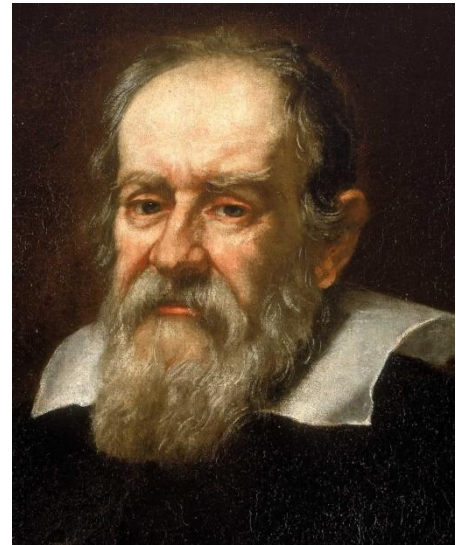

Galileo Galilei, el primer científic modern (1564-1642, Itàlia)

No calia que els astronautes de l'Apolo XV deixessin anar un martell i una ploma alhora per demostrar que caurien al mateix temps i afirmar que Galileu tenia raó i quan ho defensava davant dels seus escèptics contemporanis ja ho tenia clar.

El nostre científic modern va néixer a Pisa, Itàlia, el 15 de febrer de 1564 i va ser el major de 7 germans. Va començar estudis mèdics a Pisa, però la seva brillant inspiració sobre matemàtiques i física el va fer abandonar aquesta especialitat que hauria fet el seu pare possiblement feliç. Quan aquest va morir, al 1591, Galileu va haver de fer-se càrrec de la família i al 1592 es va traslladar a Pàdua afegint als seus ingressos classes privades i la venda de nombrosos ingenis fins i tot per a la navegació.

L'any 1600 va viure, sense casar-se, amb Marina Gamba i tingué amb ella tres fills: Virginia, que es va convertir en monja i que moriria abans que el seu pare, Livia i Vincenzo. Al 1609 va millorar la famosa eina que li permetria fer un gran salt en la concepció del món: el telescopi. Amb això descobreix els quatre satèl·lits de Júpiter que va anomenar mediceos i que nosaltres anomenem galileans. Aquest descobriment va destruir el concepte aristotèlic i ptolemaic del món: el món lunar i els sublunars eren els mateixos, no hi havia cap món de perfecció i immutabilitat i un altre de moviment i degeneració. Va afegir una altra prova quatre anys més tard: les taques solars, altra imperfecció del món supra lunar. No és estrany que els teòlegs del seu temps, l'Església, començaren a prendre posicions d'assetjament i desprestigi del científic més famós d'Europa i pare del nostre pilar de la ciència: el mètode científic. Einstein dixit: "Tot el coneixement de la realitat neix i acaba en l'experiència. Això va ser fet per Galileu i per això és el pare de la física moderna; realment és de tota la ciència moderna".

Galileu va tenir molts detractors però també suports importants com el carmelita Foscarini que defensava que les idees copernicanes no contravenien a les religioses. Els teòlegs havien d'ensenyar com anar al cel, i la ciència només descriure-ho. Entre 1623 i 1624 Galileu publica els seus treballs sobre el mètode científic i fins i tot el Papa Urbà VIII, que en principi era més tolerant, el va deixar exposar la teoria copernicana, però sempre que fos de manera hipotètica. Això no podia funcionar perquè per Galileu les observacions mostraven la realitat, una realitat, una naturalesa, que s'expressava en termes matemàtics. Al 1632 publica "*Diàlegs sobre els grans sistemes del món, el ptolemaic i el copernicà*" i ho fa en el seu idioma, no pas en l'acadèmic llatí. Galileu tenia l'esperança d'arribar a tot el que s'atrevis a saber (*Sapere aude*, que deia Kant). El seu anhel era que l'observació, abans que el propi raonament, fos el millor instrument per convèncer els indecisos. La victòria de la raó només pot ser obra dels que raonen. Òbviament no ho va aconseguir i la Inquisició el va obligar a retractar-se de les seves idees i el va condemnar a perpetuïtat a l'arrest domiciliari fins a la seva mort, el dia 8 de gener de 1642 a la vila italiana d' Arcetri.